

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 czerwca 1979 r.

Nr 12

TREŚĆ:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

82 — Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką, podpisana w Warszawie dnia 30 sierpnia 1977 r.	141
83 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 kwietnia 1979 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką, podpisanej w Warszawie dnia 30 sierpnia 1977 r.	157
84 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Helsinkach dnia 26 października 1977 r.	157
85 — Oświadczenie rządowe z dnia 10 kwietnia 1979 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Helsinkach dnia 26 października 1977 r.	172

82

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką,
podpisana w Warszawie dnia 30 sierpnia 1977 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 30 sierpnia 1977 roku została podpisana w Warszawie Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką w następującym brzmieniu:

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką
Grecką.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Prezydent Republiki Greckiej,

ożywieni pragnieniem rozwoju i zacieśnienia tradycyjnie przyjaznych stosunków między obydwojoma krajami, dążąc do rozwoju dalszej współpracy i stosunków konsularnych,

postanowiły zawrzeć Konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyły swoimi Pełnomocnikami:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

Emila WOJTASZKA,
Ministra Spraw Zagranicznych,
Prezydent Republiki Greckiej:
Dimitrios BITSIOSA,
Ministra Spraw Zagranicznych.

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Część I

Definicje.

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

a) „urząd konsularny“ oznacza każdy konsulat generalny, konsulat lub wicekonsulat i każdą agencję konsularną;

CONVENTION CONSULAIRE

entre la Republique Populaire de Pologne
et la Republique Hellénique

Le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne

et le Président de la République Hellénique
animés du désir de développer et de raffermir les rapports amicaux traditionnels entre les deux pays,

désireux de poursuivre de développement de la coopération et des relations consulaires,

ont résolu de conclure une Convention consulaire et ont désigné comme plenipotentiaires à cet effet:

Le Conseil d'Etat de la République Populaire de Pologne:

Emil WOJTASZEK
Ministre des Affaires Etrangères
Le Président de la République Hellénique:
Dimitrios BITSIOS
Ministre des Affaires Etrangères

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Titre Ier

Definitions

Article 1

1. Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s'entendent comme il est précisé ci-dessous:

a) „Poste consulaire“ s'entend de tout consulat général, consulat ou vice-consulat et toute agence consulaire;

b) „okręg konsularny“ oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;

c) „kierownik urzędu konsularnego“ oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze;

d) „urzędnik konsularny“ oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;

e) „pracownik konsularny“ oznacza każdą osobę wykonującą czynności administracyjne lub techniczne oraz osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;

f) „członkowie urzędu konsularnego“ oznacza urzędników konsularnych i pracowników konsularnych;

g) „członek personelu prywatnego“ oznacza osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;

h) „członek rodziny“ oznacza małżonka członka urzędu konsularnego, jego dzieci i rodziców, a także dzieci i rodziców jego małżonka, pod warunkiem, że pozostają oni z nim we wspólnocie domowej i są na utrzymaniu członka urzędu konsularnego;

i) „pomieszczenia konsularne“ oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, używane wyłącznie do celów urzędu konsularnego, bez względu na to, czyją są własnością;

j) „archiwa konsularne“ oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetyczne i rejestry urzędu konsularnego oraz szyfry i kody, kartoteki, jak również meble przeznaczone do ich ochrony i przechowywania;

k) „korespondencja urzędowa“ oznacza wszelką korespondencję odnoszącą się do urzędu konsularnego i jego funkcji;

l) „statek morski Państwa wysyłającego“ oznacza każdą jednostkę pływającą, upoważnioną do podnoszenia bandery Państwa wysyłającego lub zarejestrowaną w tym Państwie, z wyjątkiem okrętów wojennych;

m) „statek powietrzny Państwa wysyłającego“ oznacza każdą jednostkę latającą, zarejestrowaną w Państwie wysyłającym i uprawnioną do używania oznaki przynależności państwowej tego Państwa, z wyjątkiem samolotów wojskowych.

2. Postanowienia niniejszej konwencji dotyczące obywateli Państwa wysyłającego mają odpowiednie zastosowanie również do osób prawnych, włącznie ze spółkami handlowymi, które ustanowione są zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego i mają siedzibę w tym Państwie.

Część II

Ustanawianie urzędów konsularnych oraz mianowanie urzędników i pracowników konsularnych.

Artykuł 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego Państwa.

2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny wyznaczone są za obopólną zgodą Państw Umawiających się. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy lub okręgu konsularnego mogą być dokonywane przez Państwo wysyłające tylko za zgodą Państwa przyjmującego.

Artykuł 3

1. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedłożeniu listów komisyjnych i po uzyskaniu exequatur udzielonego przez Państwo przyjmujące.

b) „Circonscription consulaire“ s'entend du territoire attribué à un poste consulaire pour l'exercice des fonctions consulaires;

c) „Chef de poste consulaire“ s'entend de la personne chargée d'agir en cette qualité;

d) „Fonctionnaire consulaire“ s'entend de toute personne, y compris le chef de poste consulaire, chargée en cette qualité de l'exercice des fonctions consulaires;

e) „Employé consulaire“ s'entend de toute personne employée dans les services administratifs ou techniques, ainsi que d'une personne affectée au service domestique d'un poste consulaire;

f) „Membre du poste consulaire“ s'entend des fonctionnaires consulaires et des employés consulaires;

g) „Membre du personnel privé“ s'entend d'une personne employée exclusivement au service privé d'un membre du poste consulaire;

h) „Membre de la famille“ s'entend du conjoint du membre du poste consulaire, de ses enfants et de ses parents, ainsi que des enfants et des parents du conjoint, à condition que ceux-ci fassent partie de son ménage et restent à la charge du membre du poste consulaire;

i) „Locaux consulaires“ s'entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenant, qui, quel qu'en soit le propriétaire, sont utilisés exclusivement aux fins du poste consulaire;

j) „Archives consulaires“ s'entend de tous les papiers, documents, correspondance, livres, films, rubans magnétiques et registres du poste consulaire, ainsi que du matériel des chiffres et des codes, les fichiers et les meubles destinés à les protéger et à les conserver;

k) „Correspondance officielle“ s'entend de toute correspondance relative au poste consulaire et à ses fonctions;

l) „Navire de l'Etat d'envoi“ s'entend de toute unité flottante, autorisée à battre pavillon de l'Etat d'envoi ou bien enregistrée dans cet Etat, à l'exception des bâtiments de guerre;

m) „Aéronef de l'Etat d'envoi“ s'entend de toute unité aérienne enregistrée dans l'Etat d'envoi et autorisée à se servir de l'insigne indiquant l'appartenance à cet Etat, à l'exception des avions militaires.

2. Les dispositions de la présente Convention applicables aux ressortissants de l'Etat d'envoi sont également applicables aux personnes juridiques, y compris les sociétés commerciales, qui sont fondées conformément aux lois et règlements en vigueur dans l'Etat d'envoi et qui ont leur siège dans cet Etat.

Titre II

Etablissement des postes consulaires et nomination des fonctionnaires et des employés consulaires

Article 2

1. Un poste consulaire ne peut être établi sur le territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

2. Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription sont fixés d'un commun accord par les Etats contractants. Des modifications ultérieures ne peuvent y être apportées par l'Etat d'envoi qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

Article 3

1. Le chef de poste consulaire est admis à l'exercice de ses fonctions après présentation de sa commission consulaire et après obtention de l'exequatur accordé par l'Etat de résidence.

2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego w drodze dyplomatycznej.

3. Listy komisyjne zawierają imiona, nazwisko, stopień kierownika urzędu konsularnego, jak również określenie okręgu konsularnego i siedziby urzędu konsularnego.

4. Do czasu udzielenia exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony do wykonywania swoich funkcji. W takim wypadku mają do niego zastosowanie postanowienia niniejszej konwencji.

Artykuł 4

Państwo przyjmujące może w każdej chwili, bez obowiązku uzasadnienia swojej decyzji, powiadomić w drodze dyplomatycznej Państwo wysyłające o tym, że exequatur lub inne zezwolenie udzielone kierownikowi urzędu konsularnego zostało cofnięte albo że urzędnik lub pracownik konsularny został uznany za osobę niepożądaną. W tym wypadku Państwo wysyłające odwoła taką osobę, jeśli ta już przystąpiła do wykonywania swoich funkcji. Jeżeli Państwo wysyłające nie wypełni w rozsądnym terminie tego obowiązku, Państwo przyjmujące może przestać uznawać taką osobę za urzędnika bądź pracownika konsularnego.

Artykuł 5

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie może wykonywać swoich funkcji z jakichkolwiek przyczyn lub jeżeli jego stanowisko nie jest obsadzone, Państwo wysyłające może wyznaczyć do pełnienia funkcji tymczasowego kierownika urzędu konsularnego urzędnika konsularnego jednego ze swoich urzędów konsularnych w Państwie przyjmującym albo członka personelu dyplomatycznego swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego; nazwisko tej osoby będzie uprzednio notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

2. Tymczasowemu kierownikowi urzędu konsularnego przysługują te same prawa, przywileje i immunitety, z jakich korzysta kierownik urzędu konsularnego, zgodnie z niniejszą konwencją.

3. W razie powierzenia funkcji konsularnych, w myśl ustępu 1, jednemu z członków personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego korzysta on w pełni z przysługujących mu przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

Artykuł 6

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, Państwo przyjmujące niezwłocznie zawiadomi o tym właściwe organy okręgu konsularnego i zapewni zastosowanie odpowiednich środków, aby umożliwić mu wykonywanie funkcji urzędowych oraz korzystanie z traktowania przewidzianego w niniejszej konwencji.

Artykuł 7

Urzędnikami konsularnymi mogą być jedynie obywatele Państwa wysyłającego.

Artykuł 8

Ministerstwo spraw zagranicznych Państwa przyjmującego będzie pisemnie powiadamiane:

a) o nominacji członków urzędu konsularnego, ich przybyciu do urzędu konsularnego, mianowaniu, ich ostatecznym wyjeździe lub o zakończeniu funkcji oraz o wszystkich dalszych zmianach mających wpływ na ich status, które mogą powstać w czasie ich zatrudnienia w urzędzie konsularnym;

b) o przybyciu i ostatecznym wyjeździe osoby należącej do rodziny członka urzędu konsularnego oraz, jeżeli to ma miejsce, o fakcie, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;

2. Les lettres de commission sont transmises par l'Etat d'envoi au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence par la voie diplomatique.

3. Les lettres de commission attestent les prénoms, le nom et la classe du chef de poste consulaire ainsi que la circonscription consulaire et le siège du poste consulaire.

4. En attendant la délivrance de l'exequatur, le chef de poste consulaire peut être admis provisoirement à l'exercice de ses fonctions. Dans ce cas, les dispositions de la présente Convention lui sont applicables.

Article 4

L'Etat de résidence peut à tout moment et sans être tenu de communiquer les raisons de son refus faire savoir à l'Etat d'envoi, par la voie diplomatique, que l'exequatur ou autre autorisation accordée au chef de poste consulaire est retirée, ou bien qu'un fonctionnaire ou un employé consulaire est persona non grata. Dans ce cas, l'Etat d'envoi rappellera la personne en cause, si celle-ci est déjà entrée dans l'exercice de ses fonctions. Si l'Etat d'envoi n'exécute pas dans un délai raisonnable cette obligation, l'Etat de résidence peut cesser de considérer la personne en cause comme fonctionnaire ou employé consulaire.

Article 5

1. Si pour quelque raison que ce soit, le chef de poste consulaire est empêché d'exercer ses fonctions ou bien si son poste est vacant, l'Etat d'envoi peut désigner en tant que gérant intérimaire du poste consulaire, un fonctionnaire consulaire d'un de ses postes consulaires dans l'Etat de résidence, ou bien un membre du personnel diplomatique de sa mission diplomatique; le nom de cette personne sera notifié au préalable au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

2. Les dispositions de la présente Convention sont applicables au gérant intérimaire du poste consulaire, qui jouit des mêmes droits, privilèges et immunités que le chef de poste consulaire.

3. Si les fonctions consulaires sont confiées en vertu du paragraphe 1 du présent article à un des membres du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi, celui-ci jouit pleinement des privilèges et immunités diplomatiques auxquels il a droit.

Article 6

Dès qu'un chef de poste consulaire est admis, même à titre provisoire, à l'exercice de ses fonctions, l'Etat de résidence est tenu d'informer immédiatement les autorités compétentes de la circonscription consulaire et de prendre les mesures nécessaires, afin de lui permettre de s'acquitter des devoirs de sa charge et bénéficier du traitement prévu par la présente Convention.

Article 7

Les fonctionnaires consulaires ne peuvent avoir que la nationalité de l'Etat d'envoi.

Article 8

Sont notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence:

a) la nomination des membres d'un poste consulaire, leur arrivée après leur nomination au poste consulaire, leur départ définitif ou la cessation de leurs fonctions, ainsi que tous les autres changements intéressant leur statut, qui peuvent se produire au cours de leur service au poste consulaire;

b) l'arrivée et le départ définitif d'une personne de la famille d'un membre du poste consulaire et, s'il y a lieu, le fait qu'une personne devient ou cesse d'être membre de la famille;

- c) o przybyciu i ostatecznym wyjeździe członków personelu prywatnego oraz o fakcie zakończenia ich służby;
- d) o zatrudnieniu i zwolnieniu osób zamieszkałych w Państwie przyjmującym, jako członków urzędu konsularnego lub członków personelu prywatnego.

Artykuł 9

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają bezpłatnie każdemu urzędnikowi konsularnemu dokument stwierdzający tożsamość tego urzędnika i jego stanowisko.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się także do pracowników konsularnych i członków personelu prywatnego, pod warunkiem, że osoby te nie są obywatelami Państwa przyjmującego lub nie posiadają stałego miejsca zamieszkania w Państwie przyjmującym.

3. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się do członków rodzin.

Część III

Ułatwienia, przywileje i immunitety.

Artykuł 10

1. Państwo przyjmujące udzieli urzędowi konsularnemu wszelkich ułatwień w wykonywaniu jego funkcji konsularnych i zastosuje odpowiednie środki w tym celu, aby członkowie urzędu konsularnego mogli wykonywać swoją działalność urzędową i korzystać z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji.

2. Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i podejmie wszelkie odpowiednie środki do zapewnienia ochrony ich osoby, wolności i godności.

Artykuł 11

1. Godło Państwa wysyłającego, wraz z odpowiednim napisem oznaczającym urząd konsularny, może być umieszczone na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, lub na rezydencji kierownika tego urzędu.

2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszana na budynku urzędu konsularnego, na rezydencji kierownika urzędu konsularnego, a także na jego środkach transportu, w czasie gdy są używane w celach urzędowych.

Artykuł 12

Państwo przyjmujące ułatwi Państwu wysyłającemu, zgodnie ze swoimi ustawami i innymi przepisami, uzyskanie pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego, a w razie potrzeby również odpowiednich mieszkań dla członków urzędu konsularnego.

Artykuł 13

1. Państwo wysyłające ma prawo, na warunkach przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego:

a) nabywać na własność, posiadać lub użytkować tereny, budynki lub części budynków, z przeznaczeniem na siedzibę/urzędu konsularnego, na rezydencję dla kierownika urzędu konsularnego lub na mieszkania dla innych członków urzędu konsularnego;

b) budować lub przystosowywać dla tych samych celów budynki na nabytych terenach;

c) przenosić prawa własności terenów, budynków lub części budynków w ten sposób nabytych lub zbudowanych.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie zwalniają Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do przepisów i ograniczeń w zakresie prawa budowlanego.

c) l'arrivée et le départ définitif des membres du personnel privé et la fin de leur service en cette qualité;

d) l'engagement et le licenciement de personnes résidant dans l'Etat de résidence, en tant que membres du poste consulaire ou bien en tant que membres du personnel privé.

Article 9

1. Les services compétents de l'Etat de résidence délivrent gratuitement à tout fonctionnaire consulaire un document attestant son identité et portant la mention des fonctions qu'il remplit.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également aux employés consulaires et aux membres du personnel privé, à condition que ces personnes ne soient ni ressortissants ni résidents de l'Etat de résidence.

3. Les dispositions du présent article sont applicables aux membres des familles.

Titre III

Facilites, privileges et immunités

Article 10

1. L'Etat de résidence accordera au poste consulaire toutes facilités pour l'accomplissement des fonctions consulaires et entreprendra les mesures nécessaires afin que les membres du poste consulaire puissent exercer leur activité officielle et bénéficier des privilèges et immunités prévus par la présente Convention.

2. L'Etat de résidence traitera les fonctionnaires consulaires avec le respect qui leur est dû et entreprendra toutes les mesures appropriées pour empêcher toute atteinte à leur personne, leur liberté et leur dignité.

Article 11

1. L'emblème de l'Etat d'envoi portant une inscription appropriée désignant le poste consulaire peut être placé sur l'immeuble consulaire ou bien sur la résidence du chef de poste consulaire.

2. Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré sur le bâtiment occupé par le poste consulaire, sur la résidence du chef de poste consulaire et sur ses moyens de transport, lorsque ceux-ci sont utilisés pour les besoins officiels.

Article 12

L'Etat de résidence aidera l'Etat d'envoi, dans le cadre de ses lois et règlements, à se procurer les locaux nécessaires au poste consulaire et, en cas de besoin, des logements convenables pour les membres du poste consulaire.

Article 13

1. L'Etat d'envoi a le droit, dans le cadre des lois et règlements de l'Etat de résidence:

a) d'acquérir, posséder ou utiliser des terrains, des bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux bureaux du poste consulaire, à la résidence du chef de poste consulaire ou aux logements des autres membres du poste consulaire;

b) de construire ou d'aménager aux mêmes fins les bâtiments se trouvant sur les terrains achetés;

c) de transférer la propriété des terrains, des bâtiments ou parties de bâtiments ainsi acquis ou construits.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne dispensent pas l'Etat d'envoi de l'obligation de respecter les règlements et les restrictions en matière de droit

nego i urbanistyki, mających zastosowanie na obszarze, na którym znajdują się tereny, budynki lub ich części przeznaczone na pomieszczenia konsularne.

Artykuł 14

1. Pomieszczenia konsularne oraz rezydencja kierownika urzędu konsularnego są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego albo osoby wyznaczonej przez jednego z nich.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek przedsięwzięcia wszelkich stosownych środków do ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz do zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

Artykuł 15

Pomieszczenia konsularne, rezydencja kierownika urzędu konsularnego, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu nie podlegają żadnej formie rekwizycji w celach obrony narodowej lub użyteczności publicznej. Jeżeli w tych celach niezbędne jest wywłaszczenie, powinny być przedsięwzięte wszelkie możliwe środki do uniknięcia utrudnienia wykonywania funkcji konsularnych i odpowiednie, efektywne odszkodowanie powinno być wypłacone Państwu wysyłającemu niezwłocznie po zakończeniu procedury wywłaszczeniowej.

Artykuł 16

1. Pomieszczenia konsularne, a także rezydencja kierownika urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające, są wolne od wszelkich państwowych, terenowych lub komunalnych podatków i opłat, z wyjątkiem opłat pobieranych za świadczenie określonych usług.

2. Zwolnień wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do podatków i opłat ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się również do środków transportu będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych dla urzędu konsularnego.

Artykuł 17

Archiwa i dokumenty konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Artykuł 18

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego we wszelkich celach urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urządami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków łączności oraz kurierów dyplomatycznych lub konsularnych i korespondencji sporządzonej kodem lub szyfrem. Jednakże bagaż konsularny może być użyty jedynie do celów porozumiewania się urzędu konsularnego z rządem, przedstawicielstwem dyplomatycznym oraz urządami konsularnymi Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym. Urząd konsularny może jedynie za zgodą Państwa przyjmującego zainstalować nadajnik radiowy i używać go.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna.

immobilier et d'urbanisme, s'appliquant sur le territoire où se trouvent les terrains, les bâtiments ou parties de bâtiments destinés aux locaux consulaires.

Article 14

1. Les locaux consulaires ainsi que la résidence du chef de poste consulaire sont inviolables. Les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent y pénétrer qu'avec le consentement du chef de poste consulaire, du chef de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi ou de la personne désignée par l'un d'eux.

2. L'Etat de résidence a l'obligation spéciale de prendre toutes les mesures appropriées pour empêcher que les locaux consulaires ne soient envahis ou endommagés et pour empêcher que la paix du poste consulaire ne soit troublée et sa dignité amoindrie.

Article 15

Les locaux consulaires, la résidence du chef de poste consulaire, leur ameublement, les biens du poste consulaire ainsi que les moyens de transport ne peuvent faire l'objet d'aucune réquisition à des fins de défense nationale ou d'utilité publique. Au cas où une expropriation serait nécessaire à ces mêmes fins, toutes les mesures appropriées devront être prises afin d'éviter tout obstacle à l'exercice des fonctions consulaires et une indemnité effective correspondante devra être payée sans aucun délai à l'Etat d'envoi immédiatement après la fin de la procédure d'expropriation.

Article 16

1. Les locaux consulaires et la résidence du chef de poste consulaire dont l'Etat d'envoi est propriétaire ou locataire sont exemptés de tous impôts et taxes quels qu'ils soient, nationaux, régionaux ou communaux, pourvu qu'il ne s'agisse pas de taxes perçues en rémunération des services particuliers rendus.

2. L'exemption fiscale prévue au paragraphe 1 du présent article ne s'applique pas aux impôts et taxes qui, d'après les lois et les règlements de l'Etat de résidence, sont à la charge de la personne qui a contracté avec l'Etat d'envoi.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent également aux moyens de transport étant la propriété de l'Etat d'envoi et utilisés exclusivement pour les besoins du poste consulaire.

Article 17

Les archives et les documents consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'ils se trouvent.

Article 18

1. L'Etat de résidence permet et protège la liberté de communication du poste consulaire pour toutes fins officielles. En communiquant avec le Gouvernement, les missions diplomatiques et les autres postes consulaires de l'Etat d'envoi, où qu'ils se trouvent, le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication appropriés ainsi que les courriers diplomatiques ou consulaires et les messages en code ou en chiffre. Toutefois, la valise consulaire ne peut être utilisée que pour la communication du poste consulaire avec le Gouvernement, la mission diplomatique et les postes consulaires de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence. Le poste consulaire ne peut installer et utiliser un poste émetteur de radio qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

2. La correspondance officielle du poste consulaire est inviolable.

3. Bagaż konsularny powinien posiadać widoczne zewnętrzne oznaczenia jego charakteru i może zawierać jedynie korespondencję urzędową jak również dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego.

4. Bagaż konsularny nie podlega otwarciu ani zatrzymaniu. Jednakże gdy właściwe organy Państwa przyjmującego mają poważne powody sądzić, iż bagaż konsularny zawiera inne przedmioty niż wyżej wymienione, mogą one żądać, aby bagaż został otwarty w ich obecności przez upoważnionego przedstawiciela Państwa wysyłającego. Jeśli żądanie to nie zostanie spełnione, bagaż zostanie odesłany do miejsca, skąd pochodzi.

5. Kurier konsularny powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących bagaż konsularny. Kurierem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego nie posiadający stałego miejsca zamieszkania w Państwie przyjmującym. Przy wykonywaniu swoich funkcji kurier konsularny znajduje się pod ochroną Państwa przyjmującego i korzysta z nietykalności osobistej oraz nie podlega zatrzymaniu, aresztowaniu ani ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

6. Bagaż konsularny może być powierzony kapitanowi statku morskiego lub statku powietrznego. Kapitan będzie zaopatrzony w urzędowy dokument, określający liczbę paczek stanowiących bagaż konsularny; jednakże nie będzie on uważany za kuriera konsularnego. Członek urzędu konsularnego może swobodnie odebrać bagaż konsularny bezpośrednio od kapitana statku morskiego lub powietrznego i przekazać mu taki bagaż w ten sam sposób.

Artykuł 19

1. Kierownik urzędu konsularnego korzysta z immunitetu jurysdykcyjnego w sprawach karnych, cywilnych i administracyjnych w Państwie przyjmującym. Korzysta on z nietykalności osobistej i w związku z tym nie podlega aresztowaniu, zatrzymaniu ani ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

2. Urzędnicy konsularni, oprócz kierownika urzędu konsularnego, oraz pracownicy konsularni korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w sprawach karnych, cywilnych i administracyjnych w Państwie przyjmującym w odniesieniu do czynności dokonanych w wykonywaniu ich funkcji. Nie podlegają aresztowaniu, zatrzymaniu lub ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie w odniesieniu do czynności dokonanych poza zakresem ich funkcji, z wyjątkiem popełnienia poważnego przestępstwa, które według prawa Państwa przyjmującego zagrożone jest karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż pięć lat lub karą surowszą i to na podstawie decyzji wydanej przez organy tego Państwa, właściwe w sprawach karnych. Poza powyższymi wypadkami osoby wyżej wymienione nie mogą być uwięzione ani poddane ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie, chyba że w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.

3. W razie wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi urzędu konsularnego bądź w razie jego aresztowania, zatrzymania lub ograniczenia wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią o tym niezwłocznie kierownika urzędu konsularnego.

4. W razie wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi urzędu konsularnego będzie ono prowadzone szybko oraz w sposób, który najmniej utrudniałby wykonywanie obowiązków służbowych w urzędzie konsularnym.

5. Postanowienie ustępu 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeśli chodzi o:

3. La valise consulaire doit porter des signes extérieurs visibles de son caractère et ne peut contenir que la correspondance officielle ainsi que les documents et objets destinés à être utilisés pour les besoins de service.

4. La valise consulaire ne doit être ni ouverte ni retenue. Toutefois, si les autorités compétentes de l'Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que la valise consulaire contient d'autres objets que ceux mentionnés ci-dessus, elles peuvent demander que la valise soit ouverte en leur présence par un représentant autorisé de l'Etat d'envoi. S'il n'est pas accédé à cette demande, la valise est renvoyée à son lieu d'origine.

5. Le courrier consulaire doit être muni d'un document officiel attestant son statut et définissant le nombre de colis constituant la valise consulaire. Ne peut être courrier consulaire que le ressortissant de l'Etat d'envoi ne résidant pas dans l'Etat de résidence. Pendant l'accomplissement de ses fonctions, le courrier consulaire se trouve sous la protection de l'Etat de résidence et bénéficie de l'inviolabilité personnelle ne pouvant être ni arrêté, ni détenu, ni voir sa liberté personnelle limitée sous quelque forme que ce soit.

6. La valise consulaire peut être confiée au commandant de bord d'un navire ou d'un aéronef. Le commandant sera muni d'un document officiel indiquant le nombre de colis qui constituent la valise consulaire; toutefois, il ne sera pas considéré comme courrier consulaire. Un membre du poste consulaire peut librement prendre en possession la valise consulaire directement des mains du commandant du navire ou de l'aéronef ou bien la lui remettre de la même façon.

Article 19

1. Le chef de poste consulaire bénéficie de l'immunité de juridiction en matière pénale, civile et administrative dans l'Etat de résidence. Il bénéficie de l'inviolabilité personnelle et de ce fait ne peut être ni arrêté, ni détenu, ni privé de sa liberté sous quelque forme que ce soit.

2. Les fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires bénéficient de l'immunité de juridiction en matière pénale, civile et administrative dans l'Etat de résidence pour les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions. Ils ne peuvent être ni arrêtés, ni détenus, ni privés de leur liberté sous quelque forme que ce soit pour les actes accomplis en dehors de l'exercice de leurs fonctions que dans le cas d'une infraction grave punissable en vertu de la législation de l'Etat de résidence d'une peine privative de liberté dont le minimum est au moins de cinq ans ou d'une peine plus grave et sur la base d'une décision émanant d'une autorité de cet Etat, compétente en matière pénale. A l'exception de ces cas, ils ne peuvent être incarcérés ni soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personnelle sauf en exécution d'un jugement définitif en matière pénale.

3. En cas de poursuite pénale ou d'arrestation, de détention ou de privation de liberté sous quelque forme que ce soit d'un membre du poste consulaire, les autorités compétentes de l'Etat de résidence sont tenues d'en informer sans délai le chef du poste consulaire.

4. Lorsqu'une procédure pénale est engagée contre un membre du poste consulaire, elle est conduite rapidement et de manière à gêner le moins possible l'exercice de ses fonctions dans le poste consulaire.

5. La disposition du paragraphe 1 du présent article ne s'applique pas lorsqu'il s'agit:

a) powództwa z zakresu prawa rzeczowego dotyczącego prywatnego mienia nieruchomego położonego na terytorium Państwa przyjmującego, chyba że kierownik urzędu konsularnego posiada je w imieniu Państwa wysyłającego do celów urzędu konsularnego;

b) powództwa dotyczącego spadkobrania, w którym kierownik urzędu konsularnego występuje jako wykonawca testamentu, administrator, spadkobierca lub zapisobierca w charakterze osoby prywatnej, a nie w imieniu Państwa wysyłającego;

c) powództwa dotyczącego wszelkiego rodzaju działalności zawodowej lub handlowej, wykonywanej przez kierownika urzędu konsularnego w Państwie przyjmującym, poza jego funkcjami urzędowymi.

6. Postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się do spraw cywilnych:

a) wynikłych z zawarcia przez członka urzędu konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób dorozumiany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;

b) wytoczonych na skutek szkody powstałej w wyniku wypadku w Państwie przyjmującym, spowodowanej przez pojazd, statek morski lub statek powietrzny.

Artykuł 20

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani do składania zeznań w charakterze świadków, na żądanie organów sądowych lub administracyjnych Państwa przyjmującego. Jednakże żadne środki przymusu lub sankcje nie mogą być wobec nich stosowane.

2. Organ wzywający do złożenia zeznań nie może utrudniać urzędnikowi lub pracownikowi konsularnemu wykonywania funkcji. Może on przyjąć takie zeznanie w jego mieszkaniu lub urzędzie konsularnym lub przyjąć od niego oświadczenie na piśmie, w razie gdy jest to możliwe.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywanymi funkcjami ani do przedkładania urzędowej korespondencji i dokumentów dotyczących tych faktów. Mają oni również prawo odmowy złożenia zeznań w charakterze rzeczoznawców w zakresie prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 21

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów określonych w artykułach 19 i 20. To zrzeczenie się będzie zawsze wyraźne i zakomunikowane Państwu przyjmującemu na piśmie.

2. Wszczęcie przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego postępowania w wypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

3. Zrzeczenie się immunitetu od jurysdykcji w odniesieniu do postępowania sądowego lub administracyjnego nie jest uważane za zrzeczenie się immunitetu w stosunku do środków wykonania orzeczenia. W stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 22

Państwo przyjmujące zwolni członków urzędu konsularnego od wszelkich obowiązków wojskowych (rekwizycji, kontrybucji, zakwaterowania itd.) lub innych świadczeń osobistych o charakterze publicznym.

Artykuł 23

Członkowie urzędu konsularnego zwolnieni są od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i in-

a) d'une action réelle concernant un immeuble privé situé sur le territoire de l'Etat de résidence, à moins que le chef de poste consulaire ne le possède pour le compte de l'Etat d'envoi aux fins du poste;

b) d'une action concernant une succession, dans laquelle le chef de poste consulaire figure comme exécuteur testamentaire, administrateur, héritier ou légataire, à titre privé et non pas au nom de l'Etat d'envoi;

c) d'une action concernant une activité professionnelle ou commerciale, quelle qu'elle soit, exercée par le chef de poste consulaire dans l'Etat de résidence en dehors de ses fonctions officielles.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas en cas d'action civile:

a) résultant des obligations d'un contrat qu'un membre du poste consulaire n'a pas conclu expressément ou implicitement en tant que mandataire de l'Etat d'envoi;

b) intentée par un tiers se prévalant d'un dommage causé dans l'Etat de résidence par un véhicule, un navire ou un aéronef.

Article 20

1. Les membres du poste consulaire peuvent être appelés à répondre comme témoins à la demande des autorités judiciaires ou administratives de l'Etat de résidence. Toutefois, aucune mesure de contrainte ou autre sanction ne pourra être prise à l'égard de ces personnes.

2. L'autorité qui requiert le témoignage doit éviter de gêner le fonctionnaire ou l'employé consulaire dans l'accomplissement de ses fonctions. Elle peut recueillir son témoignage à sa résidence ou au poste consulaire, ou accepter une déclaration écrite de sa part, toutes les fois que cela est possible.

3. Les membres d'un poste consulaire ne sont pas tenus de déposer sur des faits ayant trait à l'exercice de leurs fonctions et de produire la correspondance et les documents officiels y relatifs. Ils ont également le droit de refuser de témoigner en tant qu'experts sur le droit national de l'Etat d'envoi.

Article 21

1. L'Etat d'envoi peut renoncer aux privilèges et immunités définis aux articles 19 et 20. Cette renonciation doit toujours être expresse et communiquée par écrit à l'Etat de résidence.

2. Si un fonctionnaire consulaire ou un employé consulaire engage une procédure au cas où il bénéficierait de l'immunité de juridiction, il n'est pas recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle, directement liée à la demande principale.

3. La renonciation à l'immunité de juridiction pour une action civile ou administrative n'est pas considérée comme renonciation à l'immunité quant aux mesures d'exécution du jugement. Pour ces mesures d'exécution, une renonciation distincte est nécessaire.

Article 22

L'Etat de résidence exemptera les membres du poste consulaire de toute charge militaire (réquisitions, contributions, logements militaires, etc) ou d'autres prestations personnelles d'intérêt public.

Article 23

Les membres du poste consulaire sont exemptés de toutes les obligations prévues par les lois et règlements

nych przepisach Państwa przyjmującego w sprawie rejestracji cudzoziemców, zezwoleń na pobyt i zezwoleń na zatrudnienie oraz innych formalności dotyczących cudzoziemców.

Artykuł 24

1. Członkowie urzędu konsularnego zwolnieni są od wszelkich podatków i opłat państwowych, terenowych i komunalnych, z wyjątkiem:

- a) podatków pośrednich, które normalnie wliczane są w cenę towarów i usług;
- b) podatków i opłat od prywatnych nieruchomości położonych na terytorium Państwa przyjmującego;
- c) podatków spadkowych i podatków od przeniesienia prawa własności, pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 26;
- d) podatków i opłat od wszelkiego rodzaju prywatnych dochodów, mających swe źródło w Państwie przyjmującym;
- e) opłat pobieranych za świadczenie usług;

f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i skarbowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16.

2. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których place nie są zwolnione od podatku od wynagrodzeń w Państwie przyjmującym, będą wypełniać obowiązki nakładane przez przepisy tego Państwa w zakresie pobierania podatku od wynagrodzeń.

Artykuł 25

1. Zgodnie ze swymi ustawami i innymi przepisami Państwo przyjmujące zezwala na wwóz i wywóz oraz przyznaje zwolnienie z wszelkich opłat celnych i innych opłat z tym związanych, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i podobne usługi:

- a) przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego urzędu konsularnego;
- b) przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego urzędnika konsularnego, m.in. przedmiotów przeznaczonych do urządzenia się.

2. Pracownicy konsularni korzystają ze zwolnień przewidzianych pod literą b) ustępu 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do przedmiotów sprowadzonych w momencie pierwszego urzędowania się.

3. Wyrażenie „przedmioty“ obejmuje również środki transportu.

4. Urzędnicy konsularni i członkowie ich rodzin zwolnieni są od rewizji bagażu osobistego, chyba że istnieją poważne podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty nie podlegające zwolnieniom określonym w ustępie 1 litera b) niniejszego artykułu lub przedmioty, których wwóz lub wywóz jest zabroniony przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego bądź podlega przepisom Państwa przyjmującego dotyczącym kwarantanny. W takich wypadkach rewizja może być przeprowadzona jedynie w obecności urzędnika konsularnego, członka jego rodziny lub osoby przez nich upoważnionej.

Artykuł 26

W razie śmierci członka urzędu konsularnego Państwo przyjmujące:

- a) zezwoli na wywóz ruchomego mienia pozostałego po osobie zmarłej, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci tej osoby;
- b) nie będzie pobierać podatków spadkowych ani podatków od przeniesienia prawa własności w odniesieniu do mienia ruchomego, które znajdowało się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem w tym państwie osoby zmarłej, jako członka urzędu konsularnego.

de l'Etat de résidence en matière d'immatriculation des étrangers, de permis de séjour et des permis de travail, ainsi que des autres formalités concernant les étrangers.

Article 24

1. Les membres du poste consulaire sont exemptés de tous impôts et taxes, nationaux, régionaux et communaux à l'exception:

- a) des impôts indirects tels qu'ils sont normalement inclus dans le prix des marchandises et des services;
- b) des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés sur le territoire de l'Etat de résidence;
- c) des droits de succession et de mutation perçus par l'Etat de résidence, sous réserve des dispositions de l'article 26;
- d) des impôts et taxes sur toutes sortes de revenus privés, qui ont leur source dans l'Etat de résidence;

e) des droits perçus en rémunération de services rendus;

f) des droits d'enregistrement, de greffe, d'hypothèque et de timbre, sous réserve des dispositions de l'article 16.

2. Les membres du poste consulaire qui emploient des personnes dont les traitements et les salaires ne sont pas exemptés de l'impôt sur le revenu dans l'Etat de résidence doivent respecter les obligations que les lois et règlements dudit Etat imposent en matière de perception de l'impôt sur le revenu.

Article 25

1. Conformément à ses lois et règlements, l'Etat de résidence autorise l'entrée et la sortie et accorde l'exemption de tous droits de douane, taxes et autres redevances connexes, autres que frais d'entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues, pour:

- a) les objets destinés à l'usage officiel du poste consulaire;
- b) les objets destinés à l'usage personnel du fonctionnaire consulaire y compris les effets destinés à son établissement.

2. Les employés consulaires bénéficient des exemptions prévues à l'alinéa b) du paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne les objets importés lors de leur première installation.

3. Dans le terme „objets“ sont également compris les moyens de transport.

4. Les fonctionnaires consulaires et les membres de leur famille sont exemptés de l'inspection de leurs bagages personnels à moins qu'il n'existe des motifs sérieux de croire que ceux-ci contiennent des objets ne bénéficiant pas des exemptions mentionnées au paragraphe 1 al. b) du présent article ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par la législation ou soumise aux règlements de quarantaine de l'Etat de résidence. En pareil cas, l'inspection ne doit se faire qu'en présence du fonctionnaire consulaire, du membre de sa famille ou de leur représentant autorisé.

Article 26

En cas de décès d'un membre du poste consulaire l'Etat de résidence:

- a) permettra l'exportation des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui ont été acquis dans l'Etat de résidence et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation au moment du décès;
- b) ne prélèvera pas de droits de succession ni de mutation sur les biens meubles, dont la présence dans l'Etat de résidence était due uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre du poste consulaire.

Artykuł 27

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewni wszystkim członkom urzędu konsularnego swobodę poruszania się i podróżowania na swym terytorium.

Artykuł 28

Środki transportu będące własnością Państwa wysyłającego i przeznaczone dla urzędu konsularnego lub będące własnością członków urzędu konsularnego podlegają w Państwie przyjmującym obowiązkowemu ubezpieczeniu.

Artykuł 29

Członkowie rodziny korzystają z przywilejów przewidzianych w artykułach 19 ustęp 3, 20 ustęp 3, 22, 23, 24, 25 ustęp 1 litera b) i ustęp 2 niniejszej konwencji, pod warunkiem że nie są obywatelami Państwa przyjmującego, nie mają stałego miejsca pobytu w tym Państwie i nie wykonują żadnej działalności zarobkowej. Członkowie rodziny kierownika urzędu konsularnego korzystają na tych samych warunkach z nietykalności osobistej przewidzianej w ustępie 1 artykułu 19 niniejszej konwencji.

Artykuł 30

Członkowie urzędu konsularnego, którzy są obywatelami Państwa przyjmującego lub mają stałe miejsce zamieszkania w tym Państwie, nie korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w niniejszej konwencji, z wyjątkiem ustępu 3 artykułu 20.

Część IV

Funkcje konsularne.

Artykuł 31

1. Urzędnicy konsularni mają prawo ochraniać obywateli Państwa wysyłającego oraz bronić ich praw i interesów.

2. Będą się oni również przyczyniać do rozwoju stosunków handlowych, ekonomicznych, żeglugowych, turystycznych, kulturalnych i naukowych między Państwem wysyłającym a Państwem przyjmującym w taki sposób, aby popierać w tych dziedzinach współpracę między tymi Państwami.

Artykuł 32

1. Urzędnik konsularny wykonuje funkcje konsularne w swoim okręgu konsularnym. Jednakże, w okolicznościach wyjątkowych, może on wykonywać funkcje również poza tym okręgiem konsularnym, za zgodą Państwa przyjmującego.

2. Przy wykonywaniu funkcji urzędnik konsularny może zwracać się do:

a) właściwych miejscowych organów okręgu konsularnego,

b) właściwych centralnych organów Państwa przyjmującego, jeżeli zezwalają na to ustawy i inne przepisy lub zwyczaje tego Państwa oraz umowy międzynarodowe.

Artykuł 33

1. Urzędnik konsularny ma prawo, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, zastępować przed sądami i innymi organami Państwa przyjmującego obywateli Państwa wysyłającego, aby zapewnić im odpowiednie zastępstwo prawne w wypadkach, gdy obywatele ci z powodu nieobecności lub jakiegokolwiek innej przyczyny nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie ochrony swych praw i interesów.

Article 27

Sous réserve de ses lois et règlements concernant les zones dans lesquelles pour des raisons de sécurité de l'Etat l'entrée et interdite ou réglementée, l'Etat de résidence assurera à tous les membres du poste consulaire la liberté de circuler et de voyager sur son territoire.

Article 28

Les moyens de transport étant la propriété de l'Etat d'envoi et destinés à l'usage du poste consulaire ou qui sont la propriété des membres du poste consulaire doivent faire l'objet d'une assurance obligatoire.

Article 29

Les membres de la famille bénéficient des privilèges prévus dans les articles 19 paragraphe 3, 20 paragraphe 3, 22, 23, 24, 25 paragraphe 1 al. b et paragraphe 2 de la présente Convention, à condition qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat de résidence, ne résident pas dans cet Etat et n'exercent aucune activité lucrative. Sous les mêmes conditions, les membres de la famille du chef de poste consulaire bénéficient de l'inviolabilité personnelle prévue au paragraphe 1 de l'article 19 de la présente Convention.

Article 30

Les membres du poste consulaire, qui sont ressortissants de l'Etat de résidence ou qui résident habituellement dans cet Etat, ne bénéficient pas des privilèges et immunités définis par la présente Convention, sous réserve du paragraphe 3 de l'article 20.

Titre IV

Fonctions consulaires

Article 31

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de protéger les ressortissants de l'Etat d'envoi et de défendre leurs droits et intérêts.

2. Ils contribueront également au développement des relations commerciales, économiques, maritimes, touristiques, culturelles et scientifiques entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence, de manière à promouvoir dans ces domaines la coopération entre ces Etats.

Article 32

1. Le fonctionnaire consulaire exerce ses fonctions dans la circonscription consulaire. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles, il peut exercer ses fonctions en dehors de cette circonscription avec le consentement de l'Etat de résidence.

2. Dans l'exercice de ses fonctions, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser aux:

a) autorités locales compétentes de la circonscription consulaire;

b) autorités centrales compétentes de l'Etat de résidence, dans la mesure où le permettent les lois, règlements et coutumes de cet Etat, ainsi que les accords internationaux.

Article 33

1. Le fonctionnaire consulaire a le droit, conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, de comparaître à la place des ressortissants de l'Etat d'envoi devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence, afin d'assurer la représentation juridique appropriée dans les cas où ces personnes, en raison de leur absence ou pour toute autre raison, ne peuvent pas défendre en temps utile leurs droits et intérêts.

2. Zastępstwo, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, ustaje z chwilą, kiedy osoba zastępowana ustanowi swego pełnomocnika lub sama zabezpieczy ochronę swych praw i interesów.

Artykuł 34

Urzednicy konsularni mają prawo:

- a) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego;
- b) wydawać obywatelom Państwa wysyłającego paszporty lub inne dokumenty podróży, przedłużać ich ważność, dokonywać w nich zmian, a także unieważniać;
- c) wydawać wizy wjazdowe do Państwa wysyłającego.

Artykuł 35

1. Urzednicy konsularni mają prawo sporządzać i wpisywać do rejestru akty urodzeń i zgonów lub jakiegokolwiek inne akty dotyczące stanu cywilnego obywateli Państwa wysyłającego.

2. Sporządzanie aktów wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu nie zwalnia jednak obywateli Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do wymagań przewidzianych w tym zakresie w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego, na żądanie, będą przysyłać bezzwłocznie i nieodpłatnie urzędowi konsularnemu do celów urzędowych odpisy i wyciągi z dokumentów stanu cywilnego, dotyczące obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 36

1. Urzednicy konsularni mają prawo:

- a) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać rozporządzenia ostatniej woli i inne dokumenty, stwierdzające jednostronne czynności prawne obywateli Państwa wysyłającego, dokonane zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa;
- c) uwierzytelniać dokumenty, podpisy oraz pieczęcie na dokumentach obywateli Państwa wysyłającego;
- d) uwierzytelniać wszelkie dokumenty wydane przez organy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego, poświadczając odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
- e) tłumaczyć dokumenty i uwierzytelniać zgodność tłumaczeń;
- f) sporządzać i uwierzytelniać umowy, które zawierają między sobą obywatele Państwa wysyłającego, jeżeli nie dotyczą one ustanowienia, przeniesienia lub wygaśnięcia praw rzeczowych do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;
- g) sporządzać i uwierzytelniać umowy, bez względu na obywatelstwo osób będących stronami, jeżeli te umowy odnoszą się do mienia lub praw istniejących w Państwie wysyłającym i wywołują skutki prawne wyłącznie w tym Państwie;
- h) wydawać dokumenty pochodzenia towarów;
- i) ogłaszać w pomieszczeniach konsularnych zawiadomienia dotyczące wszelkich spraw z zakresu praw, obowiązków lub interesów obywateli Państwa wysyłającego.

2. Dokumenty wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu, sporządzone, uwierzytelnione lub poświadczone za zgodność przez urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego, uważane są za dokumenty urzędowe lub urzędowo uwierzytelnione oraz mają taką samą moc dowodową i wywołują takie same skutki jak dokumenty uwierzytelnione przez właściwe organy Państwa przyjmującego, jeżeli nie są sprzeczne z ustawami i innymi przepisami tego Państwa.

2. La représentation, dont il est question au paragraphe 1 du présent article, cesse au moment où la personne représentée désigne son mandataire ou assure elle-même la défense de ses droits et intérêts.

Article 34

Les fonctionnaires consulaires ont le droit:

- a) d'immatriculer les ressortissants de l'Etat d'envoi;
- b) de délivrer aux ressortissants de l'Etat d'envoi des passeports ou autres documents de voyage, de les renouveler, d'y introduire d'autres modifications et également de les annuler;
- c) de délivrer des visas d'entrée dans l'Etat d'envoi.

Article 35

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de dresser ou transcrire des actes de naissance ou de décès ou tout autre acte relatif à l'état civil des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. L'établissement des actes visés au paragraphe 1 ne dispense pas les ressortissants de l'Etat d'envoi du devoir de se conformer aux obligations prévues par les lois et règlements de l'Etat de résidence en cette matière.

3. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence transmettront, sur demande, sans retard et sans frais au poste consulaire, à des fins officielles, les copies et les extraits des documents d'état civil concernant les ressortissants de l'Etat d'envoi.

Article 36

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de:

- a) recevoir, dresser et légaliser les déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi;
- b) recevoir, dresser et légaliser les dispositions de dernière volonté et autres documents constatant des actes juridiques unilatéraux des ressortissants de l'Etat d'envoi accomplis selon la législation de cet Etat;
- c) légaliser les documents, signatures et sceaux sur les documents des ressortissants de l'Etat d'envoi;
- d) légaliser tous documents délivrés par les autorités de l'Etat d'envoi ou par l'Etat de résidence, légaliser les copies et les extraits de ces documents;
- e) traduire les documents et en certifier la traduction conforme;
- f) dresser et légaliser les contrats passés entre ressortissants de l'Etat d'envoi, s'ils ne sont pas relatifs à l'établissement, le transfert ou l'extinction de droits réels sur des biens immeubles situés dans l'Etat de résidence;

g) dresser et légaliser les contrats, quelle que soit la nationalité des parties, si ces contrats sont relatifs aux biens ou aux droits situés dans l'Etat d'envoi et s'ils doivent produire des effets juridiques uniquement dans cet Etat;

h) délivrer des certificats d'origine pour les marchandises;

i) publier dans les locaux consulaires des avis relatifs à toutes les questions relevant des droits et obligations ou des intérêts des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Les documents énumérés au paragraphe 1 du présent article dressés, légalisés ou certifiés conformes par le fonctionnaire du poste consulaire, sont considérés comme documents officiels, dûment légalisés et possèdent la même force probante et produisent les mêmes effets que les documents légalisés par les autorités compétentes de l'Etat de résidence à condition toutefois qu'ils ne s'opposent pas aux lois et règlements de cet Etat.

Artykuł 37

1. Urzędnicy konsularni mają prawo przyjmować do depozytu dokumenty, pieniądze i przedmioty wartościowe od obywateli Państwa wysyłającego.

2. Urzędnicy konsularni mają również prawo przyjmować, w celu przekazania właścicielom, przedmioty zagubione przez obywateli Państwa wysyłającego podczas ich pobytu w Państwie przyjmującym.

Artykuł 38

Urzędnik konsularny ma prawo, na wniosek właściwych organów Państwa wysyłającego, przyjmować od obywateli Państwa wysyłającego dobrowolne zeznania w charakterze stron, świadków lub biegłych oraz doręczać im pisma sądowe i pozasądowe. Przy wykonywaniu tych czynności nie wolno stosować ani grozić stosowaniem środków przymusu.

Artykuł 39

1. Organy Państwa przyjmującego będą powiadamiać urząd konsularny, wówczas gdy zachodzi potrzeba ustanowienia opieki lub kurateli nad obywatelem Państwa wysyłającego, małoletnim lub nie posiadającym pełnej zdolności do działań prawnych, albo zapewnienia opieki nad mieniem w Państwie przyjmującym, którym to mieniem obywatel Państwa wysyłającego nie jest w stanie zarządzać z jakichkolwiek powodów.

2. Urzędnicy konsularni mogą porozumiewać się w sprawach, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z właściwymi organami Państwa przyjmującego, a w szczególności proponować odpowiednią osobę na opiekuna lub kuratora.

Artykuł 40

Urzędnicy konsularni mają prawo porozumiewania się z każdym obywatelem Państwa wysyłającego, udzielania mu pomocy lub rady i w razie konieczności zapewnienia mu opieki prawnej. Państwo przyjmujące nie będzie w żaden sposób ograniczać możliwości porozumiewania się obywateli Państwa wysyłającego z urzędem konsularnym ani dostępu do tego urzędu.

Artykuł 41

1. Urzędnik konsularny będzie powiadamiany bez zwłoki, najpóźniej w ciągu trzech dni, przez właściwe organy Państwa przyjmującego o zatrzymaniu, aresztowaniu lub zastosowaniu jakiegokolwiek innego środka ograniczenia wolności osobistej w stosunku do obywatela Państwa wysyłającego w jego okręgu konsularnym.

2. W wypadku przewidzianym w poprzednim ustępie urzędnik konsularny natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia będzie miał prawo udania się do takiego obywatela i porozumiewania się z nim w celu podjęcia niezbędnych kroków do zapewnienia mu obrony. Następnie, właściwe organy Państwa przyjmującego przyznają w razie potrzeby urzędnikowi konsularnemu prawo odwiedzania wyżej wymienionego obywatela w rozsądnych odstępach czasu. Wszelkie wiadomości od takiego obywatela przeznaczone dla urzędu konsularnego będą bez zwłoki przekazywane przez właściwe organy Państwa przyjmującego urzędowi konsularnemu.

3. W razie gdy obywatel Państwa wysyłającego odbywa, po wyroku skazującym, karę pozbawienia wolności, urzędnik konsularny będzie miał prawo odwiedzania go i porozumiewania się z nim.

4. Widzenia, o których mowa w poprzednich ustępach, będą miały miejsce zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego. Rozumie się, że te ustawy

Article 37

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de recevoir en dépôt des documents, des sommes d'argent et des objets de valeur qui leur sont remis par les ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. Les fonctionnaires consulaires ont également le droit de recevoir, en vue de les transmettre à leurs propriétaires, les objets égarés par les ressortissants de l'Etat d'envoi au cours de leur séjour dans l'Etat de résidence.

Article 38

Le fonctionnaire consulaire a le droit, sur la demande des autorités compétentes de l'Etat d'envoi, de recevoir des ressortissants de l'Etat d'envoi des dépositions volontaires en qualité de parties, de témoins ou d'experts, ainsi que de leur remettre des documents judiciaires et extrajudiciaires. Dans l'accomplissement de ces actes, il est interdit d'appliquer ou de menacer d'utiliser des moyens de contrainte.

Article 39

1. Les autorités de l'Etat de résidence informent le poste consulaire lorsqu'il y a nécessité d'organiser la tutelle ou la curatelle d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, mineur ou possédant une capacité limitée de contracter, ou d'assurer la protection de biens se trouvant dans l'Etat de résidence et que le ressortissant de l'Etat d'envoi n'est pas en état d'administrer quelle qu'en soit la raison.

2. Les fonctionnaires consulaires peuvent communiquer au sujet des questions visées au paragraphe 1 du présent article avec les autorités compétentes de l'Etat de résidence et en particulier proposer des personnes pour agir en qualité de tuteur ou de curateur.

Article 40

Les fonctionnaires consulaires ont le droit de communiquer avec tout ressortissant de l'Etat d'envoi, lui prêter assistance et conseil et, en cas de besoin, lui assurer une assistance juridique. L'Etat de résidence ne limitera aucunement les possibilités de communication des ressortissants de l'Etat d'envoi avec le poste consulaire ni l'accès à ce poste.

Article 41

1. Le fonctionnaire consulaire sera informé sans délai et au plus tard dans trois jours par les autorités compétentes de l'Etat de résidence de l'arrestation, de la détention ou de toute autre mesure privative de liberté, qui frapperait un ressortissant de l'Etat d'envoi dans sa circonscription.

2. Dans le cas prévu au paragraphe précédent, le fonctionnaire consulaire immédiatement après qu'il sera informé aura le droit de se rendre auprès de ce ressortissant et de s'entretenir avec lui en vue de prendre les mesures nécessaires pour sa défense en justice. Par la suite, les autorités compétentes de l'Etat de résidence accordent, en cas de besoin, au fonctionnaire consulaire le droit de se rendre auprès dudit ressortissant à des intervalles raisonnables. Toute communication de ce ressortissant destinée au poste consulaire sera transmise sans retard à ce dernier par les soins des autorités compétentes de l'Etat de résidence.

3. Lorsqu'un ressortissant de l'Etat d'envoi purge, après condamnation, une peine privative de liberté, le fonctionnaire consulaire aura le droit de lui rendre visite et de communiquer avec lui.

4. Les visites visées aux paragraphes précédents auront lieu en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence. Il est entendu que ces lois et règle-

i inne przepisy nie mogą utrudniać wykonywania wymienionych funkcji konsularnych.

Artykuł 42

Właściwe organy Państwa przyjmującego będą informować bezzwłocznie urzędnika konsularnego o każdym wypadku komunikacyjnym obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 43

Właściwe organy Państwa przyjmującego będą bezzwłocznie informować urzędnika konsularnego o zgonie obywatela Państwa wysyłającego.

Artykuł 44

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadają niezwłocznie urzędnika konsularnego o otwarciu w tym Państwie spadku po obywatelu Państwa wysyłającego, jak również o otwarciu spadku, niezależnie od obywatelstwa osoby zmarłej, jeżeli obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobiercą, uprawniony lub zapisobiercą.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą odpowiednie środki przewidziane w ustawach i innych przepisach tego Państwa dla zabezpieczenia spadku oraz przekazania urzędnikowi konsularnemu odpisu testamentu, jeżeli został on sporządzony, oraz wszelkich posiadanych informacji dotyczących spadku, miejsca zamieszkania lub pobytu osób uprawnionych do spadku, wartości i składu masy spadkowej, włącznie z sumami pochodzącymi z tytułu ubezpieczeń społecznych, zarobków, polis ubezpieczeniowych. Powiadomią także o terminie rozpoczęcia postępowania spadkowego lub stadium, w jakim ono się znajduje.

3. Urzędnik konsularny jest upoważniony z urzędu, bez potrzeby przedstawienia pełnomocnictwa bezpośrednio lub za pośrednictwem swego przedstawiciela, do reprezentowania przed sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego obywatela Państwa wysyłającego, uprawnionego do spadku lub mającego roszczenia do spadku w Państwie przyjmującym, jeżeli ten spadkobierca jest nieobecny lub nie ustanowił swojego pełnomocnika.

4. Urzędnik konsularny ma prawo żądać:

a) zabezpieczenia spadku, nałożenia i zdjęcia pieczęci, podjęcia środków zabezpieczenia spadku, m.in. wyznaczenia kuratora spadku, jak również uczestniczyć w tych czynnościach;

b) sprzedaży mienia wchodzącego w skład spadku, jak również powiadomienia o dacie ustalonej dla tej sprzedaży, aby mógł być obecny.

5. Z chwilą zakończenia postępowania spadkowego lub innych czynności urzędowych właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią bez zwłoki urzędnika konsularnego i po uregulowaniu długów, opłat i podatków w ciągu trzech miesięcy przekazują mu spadek lub udziały spadkowe osób, które reprezentuje.

6. W razie gdy wartość spadku jest niewielka, urzędnik konsularny będzie mógł zwrócić się, aby mienie spadkowe zostało mu przekazane. Będzie on miał wówczas prawo przekazania go osobom zainteresowanym.

7. Urzędnik konsularny ma prawo otrzymania, w celu przekazania osobom zainteresowanym, udziałów spadkowych i zapisów przypadających obywatelom Państwa wysyłającego, nie mającym miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym, oraz otrzymania sum, które przypadają zainteresowanym osobom z tytułu odszkodowań, rent, zaległych zarobków i polis ubezpieczeniowych.

ments ne doivent pas entraver l'exercice desdites fonctions consulaires.

Article 42

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire de tous les accidents de la circulation des ressortissants de l'Etat d'envoi.

Article 43

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi.

Article 44

1. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence avisent sans retard le fonctionnaire consulaire de l'ouverture dans cet Etat d'une succession, à la suite du décès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, ainsi que de l'ouverture d'une succession quelle que soit la nationalité de la personne décédée, à laquelle un ressortissant de l'Etat d'envoi peut être intéressé en qualité d'héritier, d'ayant droit ou de légataire.

2. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront les mesures nécessaires prévues par les lois et règlements de cet Etat, pour protéger la succession et pour transmettre au fonctionnaire consulaire la copie du testament, si celui-ci a été dressé par le défunt, ainsi que toutes les informations dont elles disposent au sujet des ayant droit, de leur domicile et de leur séjour, de la valeur et de la composition de la succession, y compris les sommes provenant des assurances sociales, les revenus, les polices d'assurances. Elles informeront également de la date de l'ouverture de la procédure successorale ou de l'état de cette procédure.

3. Le fonctionnaire consulaire est autorisé d'office sans être tenu de présenter une procuration à représenter directement ou indirectement par l'entremise de son représentant, devant les tribunaux ou autres autorités compétentes de l'Etat de résidence, un ressortissant de l'Etat d'envoi ayant droit à la succession ou bien ayant des prétentions à une succession dans l'Etat de résidence, au cas où cet héritier est absent ou n'a pas désigné son mandataire.

4. Le fonctionnaire consulaire a le droit d'exiger:

a) la conservation de la succession, la pose de scellés ainsi que leur levée, la prise de mesures en vue de la conservation de la succession, y compris la désignation d'un administrateur de la succession, ainsi que de participer à ces opérations;

b) la vente des biens faisant partie de la succession ainsi que la communication de la date fixée pour cette vente afin qu'il puisse y être présent.

5. Au moment de la fin de la procédure successorale ou d'autres formalités officielles, les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront, sans retard, le fonctionnaire consulaire et, après paiement des dettes, taxes et impôts, dans un délai de trois mois lui transmettront la succession ou bien les parts personnelles des personnes qu'il représente.

6. Au cas où la valeur de la succession est de peu d'importance, le fonctionnaire consulaire pourra réclamer que les biens successoraux lui soient remis. Il aura alors le droit de la transmettre aux personnes intéressées.

7. Le fonctionnaire consulaire a le droit de recevoir en vue de les transmettre aux personnes intéressées les parts personnelles et les legs revenant aux ressortissants de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, comme également de recevoir les sommes qui reviennent aux personnes intéressées au titre d'indemnités, de pensions, d'assurances sociales, d'arriérés de salaires et de polices d'assurances.

8. Przekazanie mienia i należności do Państwa wysyłającego, stosownie do postanowień ustępów 5, 6 i 7 niniejszego artykułu, może być dokonane jedynie zgodnie z ustawodawstwem Państwa przyjmującego.

Artykuł 45

1. W razie gdy obywatel Państwa wysyłającego, nie posiadający stałego miejsca pobytu w Państwie przyjmującym, zmarł w czasie podróży w tym Państwie, przedmioty pozostałe po nim zostaną przekazane przez właściwe organy Państwa przyjmującego, bez specjalnego postępowania, urzędnikowi konsularnemu Państwa wysyłającego. Urzędnik konsularny spłaci długi zaciągnięte przez osobę zmarłą w czasie jej pobytu w Państwie przyjmującym do wysokości wartości przekazanych przedmiotów.

2. Postanowienia artykułu 44 ustępu 8 stosuje się również do mienia wymienionego w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 46

1. Urzędnicy konsularni mają prawo udzielania wszelkiej pomocy statkom Państwa wysyłającego oraz załogom tych statków podczas ich pobytu na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, włącznie z portami, od momentu dokonania odprawy tych statków związanej z ich wejściem. Mogą oni korzystać z prawa nadzoru i inspekcji w stosunku do statków tego Państwa i ich załóg. W tym celu mogą oni również odwiedzać statki Państwa wysyłającego i przyjmować wizyty kapitanów i załóg tych statków.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego uznają wszelkie środki podjęte przez urzędnika konsularnego zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego w stosunku do statków tego Państwa i ich załóg. Przy wykonywaniu takich funkcji urzędnik konsularny może zwracać się o pomoc do właściwych organów Państwa przyjmującego.

Artykuł 47

Urzędnicy konsularni mają prawo w stosunku do statków Państwa wysyłającego:

a) przesłuchiwać kapitana statku lub innych członków załogi, sprawdzać, przyjmować i poświadczать dokumenty statku, przyjmować oświadczenia dotyczące statku, ładunku i podróży oraz wydawać dokumenty niezbędne do ułatwienia wejścia, postoju i wyjścia statku;

b) pośredniczyć w uregulowaniu lub ułatwieniu uregulowania wszelkiego rodzaju sporów między kapitanem a innymi członkami załogi, włącznie ze sporami dotyczącymi umów o pracę i warunków pracy, zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego;

c) podejmować odpowiednie czynności związane z zatrudnieniem lub zwolnieniem kapitana i innych członków załogi;

d) podejmować niezbędne środki w celu zapewnienia leczenia szpitalnego i repatriacji do kraju kapitana lub innego członka załogi;

e) przyjmować, sporządzać lub podpisywać wszelkie świadectwa i inne dokumenty dotyczące przynależności państwowej, własności i innych praw rzeczowych oraz stanu i eksploatacji statku;

f) udzielać kapitanowi statku lub innym członkom załogi opieki i pomocy w ich stosunkach z sądami i innymi organami Państwa przyjmującego i w tym celu zapewniać im opiekę prawną, pomoc tłumacza lub jakiegokolwiek innej osoby;

g) podejmować wszelkie środki potrzebne w celu zachowania dyscypliny i porządku na statku;

h) zapewnić stosowanie ustaw i innych przepisów Państwa wysyłającego w zakresie spraw morskich na statku tego Państwa.

8. Le transfert des biens et avoirs à l'Etat d'envoi en application des dispositions des paragraphes 5, 6 et 7 du présent article ne pourra se faire que conformément à la législation de l'Etat de résidence.

Article 45

1. Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi, ne résidant pas dans l'Etat de résidence, venait à décéder au cours de son voyage dans cet Etat, les effets du défunt seront remis par les autorités compétentes de l'Etat de résidence sans procédure spéciale au fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi. Le fonctionnaire consulaire remboursera les dettes contractées par le défunt au cours de son séjour dans l'Etat de résidence jusqu'à la valeur des effets remis.

2. La disposition de l'article 44 paragraphe 8 s'applique également aux biens visés au paragraphe 1er du présent article.

Article 46

1. Les fonctionnaires consulaires ont le droit de prêter toute sorte d'assistance aux navires de l'Etat d'envoi ainsi qu'aux équipages de ces navires pendant leur séjour dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports, dès que ces navires ont été admis à la libre pratique. Ils peuvent bénéficier du droit de surveillance et d'inspection à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages. Dans ce but, ils peuvent également visiter les navires de l'Etat d'envoi et recevoir la visite des capitaines et des équipages de ces navires.

2. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence respectent toutes les mesures entreprises par le fonctionnaire consulaire conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi à l'encontre des navires de cet Etat et de leurs équipages. Pendant l'accomplissement de telles fonctions, le fonctionnaire consulaire peut demander l'aide des autorités compétentes de l'Etat de résidence.

Article 47

En ce qui concerne les navires de l'Etat d'envoi, les fonctionnaires consulaires ont le droit:

a) d'interroger le capitaine du navire ou tout autre membre de l'équipage, vérifier, recevoir et aviser les documents du navire, recevoir les déclarations relatives au navire, à la cargaison et au voyage ainsi que de délivrer les documents indispensables pour faciliter l'entrée, le séjour et la sortie du navire;

b) d'intervenir en vue de régler ou de faciliter le règlement selon la législation de l'Etat d'envoi de toutes sortes de différends entre le capitaine et les autres membres de l'équipage, y compris les différends relatifs aux contrats d'engagement et aux conditions de travail;

c) de prendre des dispositions relatives à l'enrôlement ou au licenciement du capitaine et des autres membres de l'équipage;

d) de prendre les mesures indispensables afin d'assurer l'hospitalisation et le rapatriement du capitaine ou de tout autre membre de l'équipage;

e) de recevoir, dresser ou signer toutes sortes de certificats et autres documents concernant la nationalité, la propriété et autres droits réels, l'état et l'exploitation d'un navire;

f) de prêter aide et assistance au capitaine du navire ou à tout autre membre de l'équipage dans leurs rapports avec les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence, et, à cet effet, leur assurer l'assistance juridique, celle d'un interprète ou de toute autre personne;

g) de prendre toutes mesures utiles afin de sauvegarder la discipline et l'ordre à bord du navire;

h) d'assurer l'application des lois et règlements de l'Etat d'envoi en matière maritime sur un navire de cet Etat.

Artykuł 48

1. Sądy i inne właściwe organy w dziedzinie sądownictwa Państwa przyjmującego nie mogą wykonywać swojej jurysdykcji co do przestępstw popełnionych na pokładzie statku Państwa wysyłającego, chyba że chodzi o:

a) przestępstwa popełnione przez obywatela lub przeciwko obywatelowi Państwa przyjmującego albo przez jakąkolwiek inną osobę lub przeciwko takiej osobie, jeżeli nie jest ona członkiem załogi statku;

b) przestępstwa naruszające spokój, bezpieczeństwo portu lub wód terytorialnych bądź wewnętrznych Państwa przyjmującego;

c) przestępstwa naruszające ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego, dotyczące zdrowia publicznego, bezpieczeństwa życia na morzu, imigracji, przepisów celnych, zanieczyszczeń morza lub nielegalnego przewozu narkotyków;

d) przestępstwa zagrożone według prawa Państwa przyjmującego karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż pięć lat lub karą surowszą.

2. W innych wypadkach wyżej wymienione władze mogą działać jedynie na prośbę lub za zgodą urzędnika konsularnego.

Artykuł 49

1. W razie gdy sąd lub inny organ Państwa przyjmującego zamierzają zatrzymać lub aresztować na pokładzie statku Państwa wysyłającego kapitana, innego członka załogi, pasażera tego statku lub jakąkolwiek osobę, która nie jest obywatelem Państwa przyjmującego, albo też zając miejsce znajdujące się na statku lub przeprowadzić na pokładzie statku urzędowe dochodzenie, właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią o tym urzędnika konsularnego w takim czasie, aby umożliwić mu obecność na statku, zanim czynność ta zostanie podjęta. Jeżeli uprzednie zawiadomienie urzędnika konsularnego jest niemożliwe, właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią go możliwie jak najszybciej, nie później jednak aniżeli w momencie, w którym wspomniane czynności mają zostać rozpoczęte. Właściwe organy Państwa przyjmującego ułatwią urzędnikowi konsularnemu widzenie się z osobą zatrzymaną lub aresztowaną i porozumiewanie się z nią, a także podejmowanie właściwych kroków w celu ochrony interesów zainteresowanej osoby lub statku.

2. Postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do zwykłej kontroli przeprowadzanej przez organy Państwa przyjmującego w sprawach paszportowych, celnych, zdrowia publicznego, zanieczyszczeń morza i bezpieczeństwa życia na morzu albo też wszelkiej czynności podjętej na prośbę lub za zgodą kapitana statku.

Artykuł 50

W razie gdy członek załogi nie będący obywatelem Państwa przyjmującego opuści w tym Państwie bez zgody kapitana statek Państwa wysyłającego, właściwe organy Państwa przyjmującego, na prośbę urzędnika konsularnego, udzielą pomocy w celu poszukiwania takiej osoby.

Artykuł 51

Urzędnik konsularny ma prawo odwiedzania każdego statku udającego się do portów Państwa wysyłającego w celu uzyskania informacji umożliwiających mu wystawienie lub podpisanie dokumentów wymaganych przez ustawy i inne przepisy Państwa wysyłającego dla wejścia statku do portów tego państwa, a także w celu przekazania właściwym organom Państwa wysyłającego informacji, o które te organy się zwracają.

Article 48

1. Les tribunaux et autres autorités compétentes en matière judiciaire de l'Etat de résidence ne peuvent exercer leur juridiction s'il s'agit d'infractions commises à bord d'un navire de l'Etat d'envoi, que dans les cas suivants:

a) infractions commises soit par ou contre un ressortissant de l'Etat de résidence, soit par ou contre toute personne autre qu'un membre de l'équipage;

b) infractions troublant la tranquillité ou la sécurité du port ou des eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence;

c) infractions contre les lois et règlements de l'Etat de résidence concernant la santé publique, la sauvegarde de la vie humaine en mer, l'immigration, les prescriptions douanières la pollution de la mer ou le trafic illicite des drogues;

d) infractions punissables aux termes de la législation de l'Etat de résidence d'une peine privative de liberté dont le minimum est de cinq ans ou d'une peine plus grave.

2. Dans les autres cas, les autorités visées ci-dessus ne peuvent agir qu'à la requête ou avec le consentement du fonctionnaire consulaire.

Article 49

1. Au cas où un tribunal ou toute autre autorité de l'Etat de résidence ont l'intention d'arrêter ou détenir à bord du navire de l'Etat d'envoi, le capitaine, un autre membre de l'équipage, un passager de ce navire ou toute autre personne qui n'est pas ressortissant de l'Etat de résidence, ou saisir un bien se trouvant à bord, ou engager à bord une enquête officielle, les autorités compétentes de l'Etat de résidence en informeront le fonctionnaire consulaire dans un délai tel, qu'il puisse être présent à bord avant l'exécution d'une telle mesure. S'il est impossible de l'aviser au préalable, les autorités compétentes de l'Etat de résidence l'en aviseront au plus vite, toutefois pas plus tard qu'au moment où ces mesures viennent à exécution. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence faciliteront au fonctionnaire consulaire la visite à la personne arrêtée ou détenue, ainsi que la communication avec cette personne et la prise de mesures appropriées visant à protéger les intérêts de la personne ou du navire intéressés.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas à un contrôle usuel, effectué par les autorités de l'Etat de résidence en matière de passeports, douane, santé publique, pollution de la mer et sauvegarde de la vie humaine en mer ou à toute autre démarche entreprise sur requête ou avec le consentement du commandant du navire.

Article 50

Au cas où un membre de l'équipage, n'étant pas ressortissant de l'Etat de résidence, quitte dans cet Etat sans l'autorisation du commandant le navire de l'Etat d'envoi, les autorités compétentes de l'Etat de résidence, sur requête du fonctionnaire consulaire, prêteront leur aide pour la recherche de cette personne.

Article 51

Le fonctionnaire consulaire a le droit de monter à bord de tout navire se rendant aux ports de l'Etat d'envoi, en vue d'obtenir les informations lui permettant de délivrer et de signer les documents exigés en vertu des lois et règlements de l'Etat d'envoi pour l'entrée du navire dans les ports de cet Etat, ainsi que pour transmettre aux autorités compétentes de l'Etat d'envoi des informations que ces autorités réclament.

Artykuł 52

1. Jeżeli statek Państwa wysyłającego uległ rozbiciu, uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie, został wyrzucony na brzeg lub doznał innej awarii na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, włącznie z portami, właściwe organy tego Państwa poinformują o tym niezwłocznie urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego.

2. W wypadkach wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zorganizowania ratowania i ochrony statku, pasażerów, załogi, wyposażenia statku, ładunku, zapasów i innych przedmiotów znajdujących się na statku, a także w celu zapobieżenia naruszeniu własności i nieporządkom na statku oraz ich zlikwidowania. Środki te zostaną podjęte także w stosunku do przedmiotów stanowiących część statku lub jego ładunku, które znalazły się poza statkiem. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią urzędnika konsularnego o podjętych środkach. Organy te udziela także urzędnikowi konsularnemu niezbędnej pomocy w celu podjęcia wszelkich kroków będących następstwem awarii statku, osadzenia na mieliźnie lub zatonięcia. Urzędnik konsularny ma prawo domagania się, aby organy Państwa przyjmującego podjęły i kontynuowały niezbędne czynności dla ratowania i ochrony statku, jego załogi, pasażerów, wyposażenia, ładunku, zapasów i innych przedmiotów, znajdujących się na pokładzie statku. Czynności te podejmowane są we współpracy z kapitanem statku.

3. W razie gdy statek Państwa wysyłającego zatoni, a jego wyposażenie, ładunek, zapasy lub inne przedmioty, które znajdowały się na pokładzie statku, zostały znalezione na brzegu Państwa przyjmującego lub w pobliżu albo zostały sprowadzone do portu tego Państwa i ani kapitan statku, ani jego pełnomocnik, ani też przedstawiciele ubezpieczenia nie są obecni lub nie mogą podjąć kroków w celu zabezpieczenia lub postanowienia o dalszym ich przeznaczeniu, urzędnik konsularny jest upoważniony, w charakterze przedstawiciela właściciela statku, do podjęcia takich środków, jakie mógłby podjąć w tym samym celu właściciel, gdyby był obecny.

4. Urzędnik konsularny może również podjąć środki przewidziane w ustępie 3 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego przedmiotu należącego do obywatela Państwa wysyłającego i pochodzącego z pokładu lub z ładunku statku, bez względu na jego przynależność państwową, sprowadzonego do portu lub znalezione na brzegu, w pobliżu brzegu albo na statku, który uległ awarii, osiadł na mieliźnie lub zatonął. Właściwe organy Państwa przyjmującego zawiadomią bez zwłoki urzędnika konsularnego o istnieniu takiego przedmiotu.

5. Urzędnik konsularny ma prawo uczestniczenia w dochodzeniu otwartym w celu ustalenia przyczyn awarii statku, osadzenia na mieliźnie lub jego zatonięcia.

6. Na prośbę urzędnika konsularnego właściwe organy Państwa przyjmującego udziela mu niezbędnej pomocy w podejmowaniu przez niego środków potrzebnych w związku z awarią statku.

7. Opłaty celne lub inne tego rodzaju opłaty nie będą nakładane na terytorium Państwa przyjmującego na statek, który uległ awarii, jego ładunek lub zaopatrzenie, pod warunkiem, że nie będą one udostępnione do użytku lub spożyte w tym Państwie.

Artykuł 53

Jeżeli kapitan lub inny członek załogi statku Państwa wysyłającego zmarł lub zaginął w Państwie przyjmującym na statku bądź na lądzie, kapitan lub jego za-

Article 52

1. Si un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, est endommagé, échoue, est rejeté sur le rivage ou subit toute autre avarie dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, y compris les ports, les autorités compétentes de cet Etat en informeront sans délai le fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi.

2. Dans les cas énumérés au paragraphe 1 du présent article, les autorités compétentes de l'Etat de résidence prendront les mesures nécessaires afin d'organiser le sauvetage et la protection du navire, des passagers, de l'équipage, de l'équipement du navire, de la cargaison, des provisions et autres objets se trouvant à bord et également afin d'éviter toute atteinte à la propriété et tout désordre à bord ainsi que pour les éliminer. Ces mesures seront prises également à l'encontre des objets faisant partie du navire ou de sa cargaison et éjectés hors bord. Les autorités de l'Etat de résidence informeront le fonctionnaire consulaire des mesures entreprises. Ces autorités accorderont leur aide au fonctionnaire consulaire, afin qu'il puisse entreprendre toutes les mesures faisant suite à l'avarie, l'échouement ou le naufrage. Le fonctionnaire consulaire a le droit de demander aux autorités de l'Etat de résidence qu'elles prennent et poursuivent les mesures nécessaires pour le sauvetage et la protection du navire, de son équipage, des passagers, de l'équipement du navire, sa cargaison, des provisions et d'autres objets à bord. Ces mesures sont prises en collaboration avec le capitaine du navire.

3. Lorsqu'un navire naufragé de l'Etat d'envoi, son équipement, sa cargaison, ses provisions ou d'autres objets qui étaient à bord sont trouvés sur le rivage de l'Etat de résidence ou à proximité ou sont amenés dans le port de cet Etat, et que ni le capitaine du navire, ni son mandataire, ni les représentants des assurances ne sont présents ou ne peuvent prendre les dispositions ayant pour but leur conservation ou leur administration, le fonctionnaire consulaire est autorisé à prendre, en tant que représentant du propriétaire du navire, les dispositions que le propriétaire aurait pu prendre aux mêmes fins s'il avait été présent.

4. Le fonctionnaire consulaire peut également prendre les mesures prévues au paragraphe 3 du présent article, au sujet de tout objet appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi et provenant du bord ou de la cargaison d'un navire, quelle que soit sa nationalité, amené dans un port ou trouvé sur le rivage ou à proximité du rivage ou sur le navire avarié, échoué ou naufragé. Les autorités compétentes de l'Etat de résidence doivent informer, sans retard, le fonctionnaire consulaire de l'existence d'un tel objet.

5. Le fonctionnaire consulaire a le droit de participer à l'enquête ouverte pour déterminer les causes de l'avarie, de l'échouement ou du naufrage.

6. En réponse à la demande du fonctionnaire consulaire, les autorités compétentes de l'Etat de résidence accordent leur aide indispensable à ce qu'il puisse prendre les mesures nécessaires faisant suite à l'avarie du navire.

7. Les taxes douanières ou autres droits similaires ne seront pas appliqués sur le territoire de l'Etat de résidence au navire avarié, sa cargaison ou ses provisions, à condition qu'ils ne soient pas utilisés ou consommés dans cet Etat.

Article 53

Si le capitaine ou tout autre membre de l'équipage d'un navire de l'Etat d'envoi meurt ou disparaît dans l'Etat de résidence à bord du navire ou sur terre, le capi-

stępca oraz urzędnik konsularny Państwa wysyłającego są wyłącznie kompetentni do sporządzenia spisu inwentarza przedmiotów, walorów i innego mienia, pozostawionych przez zmarłego lub zaginionego, i do dokonania innych czynności koniecznych do zabezpieczenia mienia i jego przekazania w celu likwidacji spadku. Jednakże gdy zmarły lub zaginiony jest obywatelem Państwa przyjmującego, kapitan lub jego zastępca sporządzą spis inwentarza w momencie stwierdzenia zgonu lub zaginięcia. Jedną kopię tego spisu doręczana jest organom Państwa przyjmującego, które właściwe są do dokonywania wszelkich czynności koniecznych do zabezpieczenia mienia i, w razie potrzeby, do likwidacji spadku. Organy te poinformują o swych czynnościach urząd konsularny Państwa wysyłającego.

Artykuł 54

Postanowienia artykułów 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52 i 53 będą miały także zastosowanie do statków powietrznych Państwa wysyłającego w stopniu, w jakim możliwe jest takie zastosowanie.

Artykuł 55

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego za dokonane czynności konsularne opłaty oraz inne należności zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu czynności konsularnych, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu, są wolne od wszelkich podatków i opłat Państwa przyjmującego.

Część V

Postanowienia ogólne i końcowe.

Artykuł 56

1. Wszystkie osoby korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie niniejszej konwencji obowiązane są, bez uszczerbku dla swych przywilejów i immunitetów, przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego.

2. Pomieszczenia konsularne nie powinny być używane w sposób niezgodny z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 57

Urzednicy konsularni mogą wykonywać wszelkie inne funkcje konsularne, zlecone im przez Państwo wysyłające, jeżeli nie są one sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 58

1. Postanowienia niniejszej konwencji stosuje się także odpowiednio w razie wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne.

2. Imiona i nazwiska członków przedstawicielstwa dyplomatycznego przydzielonych do służby konsularnej przedstawicielstwa dyplomatycznego notyfikowane są ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

3. Członkowie przedstawicielstwa dyplomatycznego wymienieni w ustępie 2 niniejszego artykułu korzystają nadal z przywilejów i immunitetów przysługujących im na podstawie ich statusu dyplomatycznego.

Artykuł 59

1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Atenach.

2. Niniejsza konwencja zawarta jest na czas nieokreślony. Może ona być wypowiedziana w drodze pisem-

taine ou son remplaçant ainsi que le fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi sont les seuls compétents à faire l'inventaire des objets, valeurs et autres biens laissés par le défunt ou le disparu et à effectuer les autres démarches nécessaires pour la conservation des biens et pour les transmettre en vue de liquider la succession. Toutefois, si le défunt ou disparu est ressortissant de l'Etat de résidence, le capitaine ou son remplaçant dresse l'inventaire au moment de la constatation du décès ou de la disparition. Une copie de cet inventaire est remise aux autorités de l'Etat de résidence, qui sont compétentes pour effectuer toutes sortes de démarches indispensables pour la conservation des biens et, en cas de besoin, pour la liquidation de la succession. Ces autorités informeront de leurs démarches le poste consulaire de l'Etat d'envoi.

Article 54

Les dispositions des articles 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52 et 53 sont également applicables aux aéronefs de l'Etat d'envoi, dans la mesure où elles sont susceptibles d'être appliquées.

Article 55

1. Le poste consulaire peut percevoir sur le territoire de l'Etat de résidence des droits et taxes en contrepartie des services consulaires rendus, conformément aux lois et règlements de l'Etat d'envoi.

2. Les sommes perçues au titre des services consulaires rendus, visées au paragraphe 1 du présent article, sont libres de tous impôts et taxes de l'Etat de résidence.

Titre V

Dispositions générales et finales.

Article 56

1. Toutes les personnes jouissant des privilèges et immunités en vertu de la présente Convention, sont tenues de respecter les lois et règlements de l'Etat de résidence, sans préjudice de leurs privilèges et immunités.

2. Les locaux consulaires ne seront pas utilisés d'une façon incompatible avec l'exercice des fonctions consulaires.

Article 57

Les fonctionnaires consulaires peuvent remplir toutes sortes d'autres fonctions consulaires, dont les charge l'Etat d'envoi, si celles-ci ne sont pas contraires aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 58

1. Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également dans le cas où les fonctions consulaires sont exercées par la mission diplomatique.

2. Les prénoms et noms des membres de la mission diplomatique, affectés au service consulaire de la mission diplomatique, seront notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

3. Les membres de la mission diplomatique, visés au paragraphe 2 du présent article, continuent à jouir des privilèges et immunités dont ils bénéficient au titre de leur statut diplomatique.

Article 59

1. La présente Convention sera sujette à ratification et entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Athènes.

2. La présente Convention restera en vigueur pour une période indéfinie. Elle peut être dénoncée, par voie de

nej notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim wypadku przestanie obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Na dowód czego upoważnieni Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie dnia 30 sierpnia 1977 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, greckim i francuskim, przy czym trzy teksty mają jednakową moc. W razie rozbieżności tekst francuski będzie rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
E. Wojtaszek

Z upoważnienia
Prezydenta
Republiki Greckiej
D. Bitsios

notification, par chacune des Parties contractantes. Dans ce cas, elle cessera d'être en vigueur dans les six mois suivant le jour de la dénonciation.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé les sceaux.

Fait à Varsovie le 30 Août 1977 en double exemplaire, rédigé en langue polonaise, hellénique et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour
Le Conseil d'Etat
de la République Populaire
de Pologne
E. Wojtaszek

Pour
Le Président de la
République Hellénique
D. Bitsios

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 5 stycznia 1978 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

83

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 kwietnia 1979 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką, podpisanej w Warszawie dnia 30 sierpnia 1977 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 59 ustęp 1 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką, podpisanej w Warszawie dnia 30 sierpnia 1977 r., nastąpiła w Atenach

dnia 29 marca 1979 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wchodzi w życie dnia 29 kwietnia 1979 r.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

84

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku,

podpisana w Helsinkach dnia 26 października 1977 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 października 1977 roku została podpisana w Helsinkach Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

Przekład.

UMOWA

**między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Republiki Finlandii
w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu
w zakresie podatków od dochodu i majątku.**

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Republiki Finlandii, powodowane chęcią zawarcia Umowy w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, uzgodniły, co następuje:

CONVENTION

**between the Government of the Polish People's Republic
and the Government of the Republic of Finland
for the Avoidance of Double Taxation with respect
to Taxes on Income and Capital.**

The Government of the Polish People's Republic and the Government of the Republic of Finland,
Desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and Capital,
Have agreed as follows: